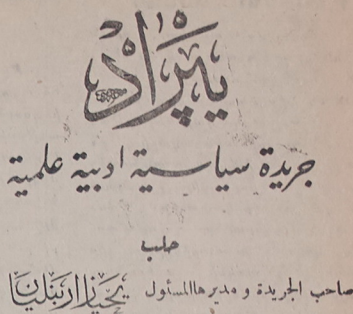
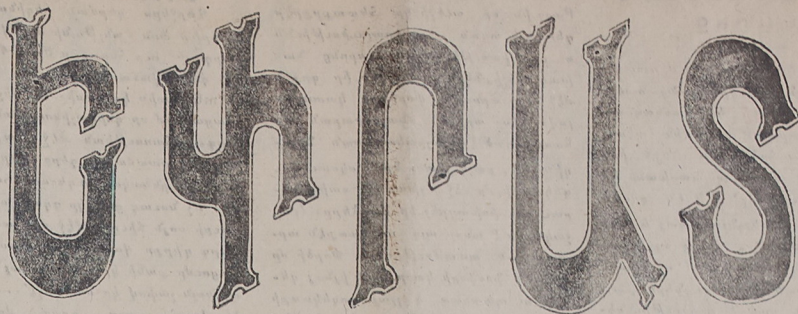

Տէր և Տնօրէն Ե. ԳԵՆԼԻԱՆ

Չհրատարակուած ձեռագիր բնագրեր
չեն վերադարձուիր

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԵՐ

ԱՐԿԱՊԵՏԻԱ, ՔԱՂԱՔԱՍՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ԳԵՏԱԿԱՆ

ԿԸ ԶԲՈՑԱԾԱՐԱԿԱՆ ԶՈՐԵՔԵԾԱԲԵՐԵՐ ԵՒ ԵԿԵՐՄԱԹ ՕՐԵՐԸ

ՉՈՐԵՔԱՐԹԻ, 25 ՆՈՅԵՄԲԵՐ 1931

Հասց. ձեռնիկ կը ծախուի 3 Ս. Դ. Ի

Ե. ՏԱՐԻ ԹԻԻ 447

ԵՒ ԴԵՌ ՔԱՆԻՆԵՐ ԿԱՆ

Ճառը հին է: Մեր ըսելիքը՝ տոգորն կրկնութիւն: Խղճմտանքի արձագանք մը: Աղաղակ մը, որուն վրայ ծիծաղող ծիծաղելիներ ալ պիտի գտնուին:

Բայց պէ՛տք է ըսել, հասկցնել բրածոյ մտայնութեան մը տա՝ ճարակիրներուն, որ քաղաքակրթութեան ազդի մը չափանիշին հասնելու համար անհրաժեշտ է առնուազն մտաւարկաւոր իւրացնել անոնց ըստարեւելիները:

Քաղաքակրթիք երկիրներու մէջ ներթափանցելու և բարոյապէս ամէն-նէն լաւ վարձարեւութեան դասակարգը ուսուցչութիւնն է: Ուս. ցիւղը կը տանայ բաւարար ճոխ ուժիկ և կը յարգուի ամէն յարկերէ հերս: Ամերիկայի պէս չափազանց զրապաշտ երկրի մը մէջ քիչ աշխատող ու շատ արձակուրդ ունեցողները մաքի մշակներն են: Ճարքեր չէ՛ եւրոպայի մէջ:

Մենք անուանապէս կը զանազանուինք ստանցմէ:

Մեր մէջ ամէնէն արճամարհական տիտղոսը՝ Վարժապետն է: Վարժապետութիւնը անողնայարութեան, սեպական կամքէ, դադա-փորէ զրկուած, պոստալայութեան հաւատարման նշանակութիւն ունի:

Մեր ողգային հոգարարական մարմինները — մեր չտեսած, չլսած գուցէ շատ աննշան բացատրութեամբ մը — Եւրոպայի, Եմենի մտայնութիւն մը ունին: Ամէն կերպով ջանքախել, փշրել, անհատա-կանութեան ողնայարը, քայքայել հպարտութեան ամէն ուրի՛մ՝ վարժա-պետին մէջ: Տայն վերածել միայն շարժուն ծրարի մը, որ գետնամած թեմանաճիւղով էլ վէր էժէնթիմ կ'արտասանէ միայն, իրեն կարծիք, իրեն յայտնուած և իրեն կամք: Աւելին քրէական յանցանք է, աննե-րելի յանդիմութիւն:

Վարժապետին տրուած ամսականը ողորմութեան նման բան մըն է: Վարժապետը իրաւունք չունի նոյնիսկ նոր հաջուստ հաղնելու: Անկախ ինչպէսզանքանութեան տիպարը պէտք է ըլլայ տառը տա՛ն ան-գամ մը թէս կողմ դարձող իր վերաբերմանը, զոր ամառ ձմեռ գոր-ծածելու է Ե՛ւ զլուսնիկով և՛ դուպալով:

Այս է մեր դասական ըմբռնումը՝ վարժապետի մասին:

Եւ դժբախտաբար այնպէս եղած է հինէն իկեր:

Մեր ազգիկ մաքի սկզբնական լոյսը ստեղծագործող գրիւռ անմասն գրաւորարար՝ Մեհրապ՝ վարդապետ էր և վարդապետ մնաց մինչեւ իր մահը: Մինչդեռ, հիմապետ պէս էր և անոն ալ կային եր-կու տողէ մէջ չորս սխալ ընող եպիսկոպոսներ: Այդ տիտղոսն անգամ զլաւագուցեալ այդ մեծ մարդուն, այդ անզուգական կղերականին: Մեր քերթողահայրը՝ Խորենացի Մովսէս, մութաց... Մեր մաքի ու հոգիի միւս Լուսաւորչիներն ալ աւելի բախտաւոր կեանք մը չվարդիցին:

Իսկ ժամանակակից ենք գրիթէ՛լ՝ անցեալ դարու առաջին քաղաք-դէն սկզբ վերածնութեան շրջանի գործիչներու ողբերգական կեան-քին: Պուշտ Միսաքեան, Յարութիւն Մրմրեան կուշտ չմեռան: Միւրախ Գեղեկաբաշեան, Աւետիս Պատուելի, ծանոթ անուններ տալու համար, մեռնելով բախտաւորութեան:

Մահը իրենց փրկութիւնը եղաւ, կը վկայէ Արփար:

Տակաւին աստիղծէ՛ր դուրս, մեր չիմացած անկուններու մէջ, ո՞վ գիտէ, քանի՛ անանուն ու անծանօթ վարժապետներ ձեռք բացին պա-ռուելիք կոկորդի մը, չըլլալիք ստամոքսի մը պահանջին համար:

Համբարձում երամեստն իր յուստմանքին մէջ սրտաճմիրի դէպ-քեր կը յիշէ իր կեանքին կարեւրի՛ք է անանց արցունքի կարգալէջ մը, որ կը պատմէ մեծաշուր հանգիստ մը կատարումը՝ իր վարժարանին հիմնադրութեան քսան թէ՛՛ քսանհինգամակին առթիւ՝ որմէ վերջ յոյնած ուսուցչապետը կը հիւրաւերուի հացով և պանիրի կտորով մը: Ի՛նչ որ կար տան մէջ: Այսպէսով վարժապետը իր արցունքին լե-ղին կը խառնէ այդ հացին, իր հոգիին կուտակուած լեղին կը քսմէ այդ պանիրին:

Այս ողբերգութեան ո՛չ սկիզբն ենք, ոչ ալ վերջը՝ դժբախտա-բար: Հիները կ'երթան, նորերը կուգան, ողբերգութիւնը իր դերակա-տարները մեզան կը փոխէ անունով ու դէմքով: Ու կը շարունակուի: Են յետին, աննշան կարծեւ Վարժապետն անգամ քանիչիկ

ԱՐՓԻԱՐ ԱՐՓԻԱՐԵԱՆ

ՄԱՏՆՈՒՆ

Կը պահանջեմ որ քննուին այդ նամակները, մասնաւորապէս Սրբին փաշայի, իրենց ստացման արդիւնե-րով: Այնպիսի անհեթեթ և անկարելի է Սրբիարի տնական 25 ոսկի թողա-տանապու պատմութիւնը թուրք ու-տիկանութեան, դեռ արտասանմանի մէջ ուր գտնուէր էր իր ենթագրեալ լատինութեան, հինգ տարի վերջ, որ կա՛մ կեղծ են Սրբին փաշայի վերա-գրուած այդ նամակները և կամ զիւրի-պիտի ըլլայ անոնց մնացեալ պարու-նակութեան իսկ հաստատուի այդ տեղեկութեան բացառակ իրականութե-թ: Պիտի չգործադնային նաեւ, եթէ ուտի-կանութեան նախարար Լազար փաշա (որուն այս պահուն հրատարակած յի-շատանքներուն, շնորհաւոր ֆանիկէն մեղի մտնելի տալու չէ իր երբեմնի բաւական մեծ ճարտարութիւնը յեղա-փոխականներ՝ հայ եւ թուրք գտնելու և զանազան վարկարկելու մէջ) չիմած ըլլար այդ առաջադիւր եւ զայն ուղ-ղակի կամ անուղղակի հասցուցած ըլ-լար Սրբին փաշային: Չմոռնալ որ այս վերջինն ալ, 1893/94 թուականի-րուն թուականը իր հետեւած ազգային քաղաքականութեան համար խոչընդոտ և վտանգ կը համարէր պատասխանի մէջ յեղափոխականներու գոյութիւնը, ի՛նչ անձնապէս արդէն զրգուած էր Հայկականներու դէմ ձեռնարկութեան Վահրամ պէյ (Ճառագետ), որով զիւ-րութեանը կրնար ընդունելի նազդի տուար Արփիարի մասին և հաղորդել զայն... որ որ անկ է:

Կը կրկնեմ, սակայն, թէ ասիկա ենթադրութիւն մըն է միայն ու ան-հրաժեշտ է նախ ստուգել վաւերա-կանութիւնը յիշելով վերագրուած այդ ենթադրութեան որոնց գործիչներ, եւ զոնէ և կարծեմ ինքի պէս չտեսն, առաջին անգամ կը լսենք:

Գոհարեթի թիւն մը բարախուն օրինակն է: Դիւրին չէ՛, բարեխմբիք քիմիք խաբիլ թէյով մը և լեւաճիկ դուրով վը՛ երջանիկ պարագային՝ հոգի ծանկ ու հիւր թանկ, լոյս հայկականի մատաղ ճաշողուն սերունդի մը, ձեղի՛, ձեռ մանկութեանը, էփեւտիւն ր:

Հայ վարժապետ անմասն գիւնուրն է, որ ամէն օր կը զոն-ուի պաշտօնով բանաւոր խաւարին դէմ, պաշտօնով տղիւնութեան գոհնեթուն դէմ, ու կ'իյնայ անանուն, անշուշտ, անշուշտ հոգալով մը մը տակ ծածկուելու համար: Իր դադարին թերուած ծաղիկապաններն ու դամբանականները ձեռք ըլլան, բարեկամներ: Ի՛նչ կ'արժեն անոնք:

Մենք յարգանք ունինք այն բոլոր անմասն գիւնուրներուն, ո-րոնք սերունդներ կը կրթին առանց ուշ դարձնելու իրենց շուրջի հա-մատարած ու լիկի ապրիանութեան, քանիչ անտարբերութեան: Ա-նոնց գործը դադարաւորական վեհութիւն մը ունի և մեղի կը պարտադ-րէ անպայման յարգանքի ու հատուցումի գիտակցութիւն, որ գիղե-ցիկ ապացոյցը պիտի ըլլայ մեր ապագայի մասին աւելցած շահագրգ-ռութեան և անսխալման քաղաքակրթական մակարդակին:

Այսօր տակաւին քանիք կան սակայն, ուսուցչական դասա-կարգին, որոնք ընտանեկան հոգեբով ծանրաբեռնուած ցամաք հացի մը ի գին՝ աչքի և մաքի լոյս կը հաղցեն սերունդներու դաստիարա-կութեան գործին, վաղը, անփառունակ ծերութեան մը բոլորտապա-ցիչ ալ կ'ըսեն հոգիին հաւանականութեան ինքնակրկելու համար: Արդեօք պիտի գա՛յ օր մը, երբ աթոռներուն թաւիշով պատու ող մարդիկ իրենց կաշիէն ու շանէն դուրս բաներու մասին ևս մտածեն, և արդար ու գոհացուցիչ բարեբուծ մը ընդունայ այս ցուտ հարցին:

Դուն քանիներ տեսար խեղճ Արփիար, բայց դեռ քանիներ՝ կան, զորս չտեսար, և քանիներ պիտի ըլլան, զորս մենք պիտի չտեսնենք...

Վաւերական կամ ոչ, այդ նամակ-ներով տրուած վկայութեան արժէքը որոշ է... անոնք որ Արփիարեանը ծանցած են արտասանման իր ամբողջ կեանքին ընթացքին կէս-կուշտ կէս-անօթի վիճակով, որոնք իրենց ար-թնցած քաւի և գալըյի զգացման մէջնող դան ինքուրք մըն ալ ունե-ցան ի լուր այս 25 ոսկի թողակի պատմութեան...

Անցնինք հիմա Պ. Վրացեանի լի-շատական վկայութեան քննութեան:

Այդ ընելէ առաջ, սակայն, ես ունի՛մ ուրիշ փաստ մը, զոր կը յանձ-նեմ իր յոգեւածը կարգաւոր վրդով-ուած մտքերուն քննութեան:

Փաշապետ թիւնը, ճիշդ է, մօտ երեսուն եւ հինգ տարի առաջ ամբա-տանած է Արփիար իրենց դաւաճան և մատնել: Մահափորձ կատարած է ու-նոր վրայ (այս մասին՝ ինչ լսույ) եւ «Դրոյակի մէջ (սակաւում) հանրա-թեան սեպականութիւնը գործուցած է իր համոզման հիմ թաղով փաստե-րը... — Նոյ չէ թէ վերջին լքած, մոռ-ցած է իր ամբողջ ամբաստանութեանը, ինչպէս արդէն յայտնեցին:

Բայց ի՛նչ բրած է Հայկական կու-սակցութիւնը — որուն մէջ վարիչ ան-գամ էր Արփիար — տեղեկանելու հոգ մտք փաստերուն, ի՛նչ ըրած է ժողով-այրը հանգեղ «դաւաճան — մատ-նել»:

Հնչական կուսակցութիւնը (հե-տագային վերակազմուած Հայկական) թէ Պոտյոն եւ թէ՛ արտասանման մէջ դեռ տարիներով անոր փաստած է վարիչի և խորագրի պատասխանատու պաշ-տօնները: Իսկ ժողովուրդը, արեւմա-հայ և արեւմտայ, անոր բանտին կը լիւն մինչեւ անոր մահը, անկար-պանած ու յայտնած է անոր հանգեղ իր համարութիւնը՝ զայն փնտաղով ու կարգաւոր իրեն խորագրապետ «այնիքի» (հինգ տարի՝ Պոտյոն մէջ) «Մարտի և» «որ կեանքի

ՏԱՐԻ ԹԻԻ 447
Սրբի արժէքը 300 Ս. Դ.
վերականգնելու 175 Ս. Դ.
Աստուծոյ արժէքը 3 զոյաւ
վերականգնելու 2

(վեց տարի) լոնտոն: «Հայ Հանգեղանի (տարի մը՝ վեհապետ)», «Լուսաւորի» և վերջին «Երկրակ»՝ որուն աշխատա-կիցը եղաւ արդէն առաջին օրէն չորս տարի՝ Գահիրէ)։ — Եւ անոնց հայտնու-ալը մէջէն իր շարունակուող թղթակե-ցութիւնը՝ Միսիսին և իր տուած «Կարմիր փառուց» վեպը և ուսումնա-սիրութիւնները թեղեկապետի մէջ Պ. Ն. Արցունի հրատարակած «Բանբեր»-ին: Իսկ երբ 1908 Փետր. 10ին ան ըս-պանեալցաւ: Գահիրէի մէջ (այդ ող-բերգութեան վրայ պիտի խօսուի իր կարգին), նոյն ժողովուրդը փաստիչ ազգային շուրջապատմութեամբ մը թաղեց զայն եւ տարին դեռ չլրացած՝ զարձակ ազգային հանգանակութեամբ կանգնեց անոր գերեզմանի վրայ կիւ-սակցին կողմ յայտարարեց: — Անոնք պիտի արժանանային կենսապետ-ալու համար իրենց հին, որոնք կար-ծեմ թէ արմանի էին իշուելու եւ մասնաւոր խորհրդանշուող Վրացեանի կողմէ, նիկիթի աւելի թաղի քան «Դրոյակի» Եւրոպական և ժամկետ-եանի «Դրոյակի» արեւմտեան բաւարա-կութիւնը, որ ինքնին քննուած, հե-ղուած եւ ընկալուած կ'ըլլայ այս խ-որհրդանշանները:

Երկրորդ մեծ փաստ մը որ պէտք է կանգնել «ուսումնասիրող» Վրաց-եանի իր թիւններին ձեռնարկած գոր-ծին մէջ, այն է թէ «Դրոյակի» վե-պիցի պատմութեան հրատարակու-թեան անմիջապէս հետք Արփիար Ար-փիարեան գրած և գրած է: Կեղծ է նախկին Հնչական, որպէս մասնիկ սպանուած թիւններին կողմէ Մե-ղսն հիւրերանի հայկական օրէնքին հետք: Դրոյակի մէջ իր թէ իմ հար-ցաքննութիւնը կը ներկայացնէ և թէ «Եւրոպական» մէջ արտասանուած է իմ ստորագրութեան կը պատահեցի որ պատուով աստեան մը կարգուի եւ անոր մէջնող քննութիւն՝ ալ օրինակեց եւ թէ՛ ինքի ղեմ յարուցուած ամբողջ ամբաստանութիւնը:

Այդ, Հ. Յ. Դ. Արեւմտեան Բիւ-րոն հետեւեալ չէ տուած Արփիարեանի օտն պատմութիւնը: Հայապալ տար՝ Վրացեան կը յանգիցի զրկել, հիմա ե-րեսուն եւ երեք տարի վերջ, Ե՛ւ այդ մտադրանքը ճակատին, առանց սրբել կարողանալու, նա իրաւ գերեզմանա-նը սրբելու ամենին հիշեալու մի-ջոյր, պատուով աստեան, կը մերժուի միկուն, Վրացեան մը միայն կընա-րայ տակաւին թէ սրբուած չէ «ուս-մաստ», եւ զայն կրնայ յարժարեցնել ու փոխ ամագրի մը տանտնինը կէ-րուն երկաթի լոյսով:

Եւ ինչպիսիք և խոսեմ եղած է է Ս. Վրացեանի չեղալ համարելով մեղադրանքը դեռ 1924ին այս նոյն Հայկական, ամագրին մէջ իր գրած մէկ յոյնածով որուն յիշատակութեան կ'ընէ եւ քաղաքաները կը կատարէ Ս. Վրացեան իր ներկայ գրութեան մէջ:

(Շար.) ՎԱՀԱՆ ԲԵՔԵՆԵԱՆ

CHRYSLER

ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ

ԳՐԱՅԱԼԻՐ

ՕՔՕՍՕՊԻԼՆԵՐ

6-8 ՍԵՆՏԵՄԲԵՐՈՎ

Ամեն անգամ փոխադրված մարզան է
Գոնացում կոստայ ամենադժուարահաններուն

ՀԱՇՎԱԿԱՐԻ
ՀԱՆԳՍՏԱՐԻՏ
ՀԱՍՏԱՏՈՒՆ
ԽԱՅՈՂԱԿԱՆ

ԶԱՓԱԿԱՐ ԳԻՆ
ՎԱՐՄԱՆ ԳԻՐՈՐԹԻՆՆԵՐ
ԿՏՈՐՆԵՐՈՒ ՄԻՇՏ ՊԱՏՐԱՍՏ ՍԹՕԳ

Համագործելու համար կը բաւէ ամբողջ մը այցելել մեր վաճառատներին եւ փորձել

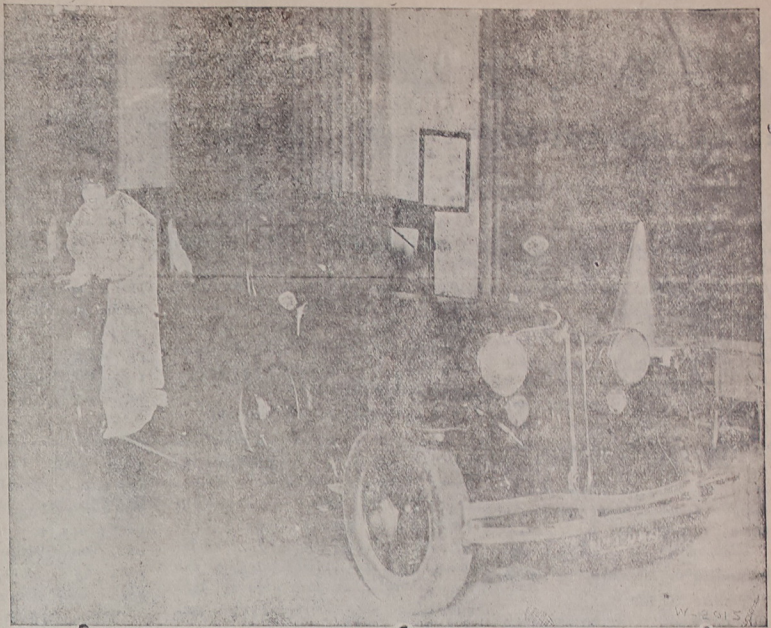
ՀԻՄ. ՍԻՐԻՈՑ ՆԵՐԿԱՑԱՑՈՒՑԻԶԻ Գ. ԵՒ Մ. ՍԶԻՐԵԱՆ - ՅԱԼԵՊ

ԼԻՐԱՆԱԼԻ, ՍԻՐԻՈՑ ԵՒ ԻՐԱԳԻ ԸՆԴՀ. ՆԵՐԿԱՑԱՑՈՒՑԻԶՆԵՐ

B. P. 202 Tel. 2-03

NAAYEM MOTOR IMPORT Co. BEYROUTH

B. B. 869 TEL. 32-29

Եթէ ԿՊԻՁԷԲ ՉԿԱՍՍԵԼ ՁԵՐ ԱՌՈՂՋՈՒԹԵԱՆ
ՓՆՏՈՒՑԷԲ ԵՒ ԳՈՐԾԱԾԵՑԷԲ

ՍԵԼԼՈՒՄ ԵՂԲԱՅՐՆԵՐՈՒ

ԵՒ ԵՒՈՏԻ ԴՈՐՇԱՐԱՆՆԵՐ ՄԷՋ
ԽՆԱՄՔՈՎ ՊԱՏՐԱՍՏՈՒՄ ԸՆՏՐԻ ԵՒ ԱՌՈՂՋԱՊԱՀԱԿԱՆ
ԱՅԼ ԵՒ ԱՅԼ ՏԵՍԱԿ «ԹԵՄԷԲԻ», ՄԵՍԵՆՈՑ ԵՒ ՍԻԿԱՐԹՆԵՐԸ
ՈՐՈՇԷ ԴԵՐԱՋԱՆՑ ԵՒ ԻՐԵՆՑ ՆՄԱՆՆԵՐՆԵՐ ԵՒ ԿԸ ԳՆՈՒԹԻՆ
ԲՈՂՈՐ ՄԵՍԱԿԱՑԱՑՈՒՆԵՐՈՒ ԲՈՎ

F. W. MCNESS MENTHOLATED COUGH SYRUP

Եղանակի փոփոխման անբնական պատճառով բոլոր

հիւանդութիւններէ եւ մանաւանդ **ԿՐԻՔԷ** եւ ամբողջ յաջորդող
ՀԱՅԷ գերծ մնալու եւ բժշկուելու համար գործածեցէ՛ք

F. W. MCNESS MENTHOLATED COUGH SYRUP

Ինքզինք յանձնարարուած է բոլոր նշանակաւ բժիշկներու կողմէ

F. W. MCNESS MENTHOLATED COUGH SYRUP քիչ

ՀՈՒՏՈՎ ԳԻՏԻ ԿԵԶԴՈՒՐԷ ԵՒ ԴԵՐՄԱՆԷ

F. W. MCNESS MENTHOLATED COUGH SYRUP քիչ բոլոր

Հասակի՝ եւ սեռի մարդոց համար քիչ օգտակար եւ քիչ ալ
սխառմելի է: Ան ուղղակիօրէն կազդէ բուն հիւանդութեան վրայ
եւ գերծ է որքան վնասակար ազդեցութեան
ԸՆԴՈՒՆՈՒՄ ՄԻԱԿ ԵՒ ԱՆՄԵՆԵԼԻ ԴԵՂՆ Է

ԿՐԻՔԷ ԵՒ ՀԱՅԷ

ԿԸ ՄԱՆՈՒԹ ԲՈՂՈՐ ՆԵՍԱԿԱՐ ԴԵՂԱԳՈՐԾՆԵՐՈՒ ՍՕՑ

ՀԱՇՎԱԿԱՐ ԶԻՐՔԻ ԿԸ ՆՄԱՆԻ

ՈՉ ՄԷԿԸ ՈՉ ՄԻՒՍԸ ԴՐԱՄՈՎ

Չ ԵՆ ԳՆՈՒՐԻ

ԴԵՉՐԱԿ

ՅԱԿՈՐ ՄԻՍԻՐԵԱՆ

ԿԸ ԳՈՀԱՑՆԷ ԱՄԵՆԷՆ

ՆՐԱՋԱՇԱԿ ՏԻԿԻՆՆԵՐՆ

ՈՒ ՊԱՐՈՆՆԵՐԸ

ՈՒՆԻ ՆԱԵԻ

ԱՐԴԻԱԿԱՆ ԿԵՐՊԱՄՆԵՐՈՒ

ՀՈՒ ՄԻՐԵՐԷ

Վասանդի անձնու հետ մասնավարով
գործառնութիւն կ'ունենանք:

ԱԼԶԳԱՆՏՐԷԹ ԱՅՏԵԼՈՂՆԵՐՈՒՆ

Ալեքսանտրէթի ամենափայլուն հրապարակին վրայ նորաշէն
նամակաւան դիմաց կը գտնուի «Օթէլ Լիքս» պանդոկը, երեք յար-
կանի, օդատուն, ծախարան, և մաքրութեան տեսակետով անդերա-
զանցելի:

Մահճականները երապայէն ապագայում և եկած են, կատար-
ուած եւրոպական սիւնէմով, ունի ճաշարան մը, ուր ուզուած կե-
րակութեան կը պատրաստուին. կը հրամայուին ամենամաքուր տեսա-
կէն ըմպելիքներ: Ունի բաղնիք մը և շէնքը լուսավորուած է էլեկտրա-
կան լոյսերով:

Կը յանձնարարենք Ալեքսանտրէթ այցելողներուն իջնել «Օթէլ
Լիքս» ուր միայն պիտի կրնան հանգիստ ընել:

ՅԻՐԱՆՍ. ԱՐԵՒԵԼԵԱՆ ԶՈՐԱԳՈՒՆԴԵՐՈՒ

ԱՌՈՂՋԱՊԱՀԱԿԱՆ ՍՊԱՍԱՐԿՈՒԹԻՆ

15 Դեկտ. 1931, ժամը 11ին, պիտի կատարուի Հայկ. Զին-
ւորական Հիւանդանոցին սննդեղէնի հայթայթման նուագորդը:
Սրճանագործական տեսարանները և նուագորդի նիւթերը կը
գտնուին Հայկ. Զինւորական Հիւանդանոցի բժշկապետին մօտ Ուրդ-
արականները կրնան հոն զինել ամէն օր ժամը 8—7, բացի կիրակինե-
րէ և տոնական օրերէ: Նուագորդին մասնակցողները պէ աք է զինն
առաւուրէն մինչեւ 8 Դեկտ. 1931

ԵՓՐԱՏԻ ԽՄԲԱԳՐԱՏՈՒՆԸ

ՏԵՂԱՓՈԽՈՒՑԱԽ

Խանութք, Աթնայի փողոցի վրայ առաջին շէնքը, Նոր խմբագրատունը
օժտուած է քնդարձակ օրանով եւ լուսավոր սենեակներով:
Սրճանէնէջ ըմպելիքները հասարակութիւնը կրնայ գտնել աշխարհի ամէն
կողմի հրատարակուող ամէն տեսակ հայ թերթեր:
Խմբագրական սենեակին կից բացուած է նաեւ Եփրատի Գրադարանը,
որ ունի ամէն տեսակ գրքերու հոյս հաւաքածոյ մը եւ բոլոր նորագոյն հրա-
տարակութիւնները: Փափագողներուն կը տրամադրուին մեր գրքերը:

ԱՃԱՊԱՐԵՑԷՐ

ԱՃԱՊԱՐԵՑԷՐ

ՄԱՍԼԱԹԷ ԱՆՁՐԵԼԱՆՈՅՆԵՐ

ԵՒ

ԼԱՍՏԻԿ ԳԱԼՈՇԵՐ

L'ANGLE SUDQUET

ԳԵՐՈՒՄ ԿԵԼԷՐ ԿԱԼԷՐ

ՎԱՃԱՐԱՏՈՒՆ

ՀԻՏԻԿ ԵՂԱՐՏ

ԴՆՐԱՅԵԼԻՐԵԱՆ ԴԼԻՐԵՐՈՐ

ՎԱՃԱՐԱՏՈՒՆԵՐԸ Կ

ԿԱՐԴԱՏԷՐ ԵՒ

ՑԱՐԱՇԵՐ

ԵՓՐԱՏԷՐ

